

REKOMENDACJE DOT. STANDARYZACJI PROGRAMÓW STREETWORKERSKICH SKIEROWANYCH DO DZIECI I MŁODZIEŻY.

Autorzy

→ Tomasz Szczepański
Andrzej Orłowski

12.2022

fot. Małgorzata Michel

Autorzy: Tomasz Szczepański
Andrzej Orłowski

Korekta językowa: Krzysztof Oleś

Projekt graficzny i skład: Maciej Dżugan

Copyrights © Federacja Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży

Federacja Organizacji Streetworkerskich Na Rzecz Dzieci i Młodzieży – FOS

KRS: 0000731951

<http://www.streetwork.org.pl/>

fos@streetwork.org.pl

INFORMACJE WSTĘPNE

Prezentowany dokument powstał w ramach projektu "SOS – wsparcie organizacji streetworkerskich", który był ukierunkowany na poprawę jakości świadczonych usług przez organizacje streetworkerskie działające na rzecz zagrożonych wykluczeniem społecznym dzieci i młodzieży w Polsce.

Projekt zrealizowany został z dotacji programu Aktywni Obywatele – Fundusz Krajowy finansowanego przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach Funduszu EOG przez Federację Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży.

Wysokość dofinansowania projektu wyniosła 30 000 euro.

Projekt "SOS – wsparcie organizacji streetworkerskich" zakładał trzy cele:

- wsparcie merytoryczne, szkoleniowe i superwizyjne osób pracujących z dziećmi, młodzieżą i młodymi dorosłymi przy wykorzystaniu metod streetworkingu;
- aktualizacja podejścia i dostosowanie metody pracy do aktualnych potrzeb organizacji i beneficjentów;

- propagowanie metody – w jej właściwym, opartym na wynikach badań naukowych, kształcie – i działalność rzecznicza wśród decydentów;

Federacja Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży na drodze realizacji założonych celów w ramach projektu zaplanowała i zrealizowała:

1. Szkolenia dla organizacji w zakresie metodyki pracy streetworkerskiej z dziećmi i młodzieżą zagrożonymi wykluczeniem społecznym.
2. Superwizje streetworkerskie dla organizacji pozarządowych działających w Polsce na rzecz dzieci, młodzieży i młodych dorosłych przy wykorzystaniu metodyki streetworkingu.
3. Działania służące rozwojowi metody pracy, w tym: badania organizacji streetworkerskich; warsztaty kooperacyjne i opracowanie rekomendacji dot. standaryzacji programów streetworkerskich;
4. Działania służące propagowaniu metod streetworkerskich i działalność rzecznicza wśród decydentów.

REKOMENDACJE DOT. STANDARYZACJI PROGRAMÓW STREETWORKERSKICH

Streetworking to praca o charakterze pomocowym wykonywana „na ulicy”, czyli przestrzeniach pozainstytucjonalnych. Taka formuła pozwala docierać do osób, które z różnych powodów nie korzystają ze wsparcia organizowanego i oferowanego przez bardziej konwencjonalne inicjatywy pomocowe. W przypadku dzieci i młodzieży pozwala dotrzeć do tych, którzy zagrożeni są wykluczeniem społecznym, demoralizacją, pochodzą z rodzin wieloproblemowych i którzy nie są objęci inną pomocą. Streetworking pozwala wtedy nie tylko wejść z nimi w kontakt, ale w dalszej perspektywie często skutecznie pomóc, co niejednokrotnie jest trudne przy stosowaniu innych form działań wychowawczych i pomocowych.

Celem niniejszego opracowania jest wskazanie warunków koniecznych i niezbędnych do tego, aby można było mówić o tym, że praca metodą streetworkingu jest wykonywana przez organizacje pozarządowe i samych streetworkerów profesjonalnie i skutecznie, przy uwzględnieniu zarówno dbałości i poszanowania praw naszych odbiorców – dzieci i młodzieży, jak i samych realizatorów, czyli streetworkerów.

Wytyczne i rekomendacje jakie zawarliśmy poniżej mogą służyć zarówno wykwalifikowanym i oświadczoneym pracownikom, wychowawcom, ale także mogą stanowić bazę wiedzy dla nowo powstałych organizacji zamierzających działać na ulicach i podwórkach lokalnych środowisk miast, miasteczek i wsi...

Niniejszy dokument powstawał partycypacyjnie, w trakcie warsztatów kooperacyjnych realizowanych w ramach projektu “SOS - wsparcie organizacji streetworkerskich”. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, jakie zgłosiły osoby mające wkład w niniejsze rekomendacje, postanowiliśmy nie tworzyć dokumentu o charakterze zamkniętego standardu. Szanując różnorodne potrzeby i doświadczenia oraz podejścia w metodzie, prezentujemy zbiór ustalonych zasad, które uznaliśmy za wspólne oraz uniwersalne dla charakteru tej pracy, a także spisane i skonkretyzowane działania i praktyki już wcześniej wdrożone przez organizacje powiązane z Federacją Organizacji Streetworkerskich.

Mamy nadzieję że uporządkują one wyobrażenie o pracy streetworkera, a także ułatwią planowanie projektów czy współpracę z lokalnymi jednostkami

samorządu terytorialnego, a także innymi partnerami lub osobami zarządzającymi tego typu projektami w organizacjach.

Dokument – jak zostało to wskazane wcześniej – powstawał partycypacyjnie, w trakcie warsztatów kooperacyjnych, stanowi on zatem sumę doświadczeń organizacji, które działają metodą streetworkingu w Polsce od kilkunastu a nawet kilkudziesięciu lat. Do tych doświadczeń dodaliśmy wiedzę jaką wspólnie dzieliliśmy się podczas szkoleń i superwizji dla pracujących w tych organizacjach streetworkerów, które odbyły się w ostatnich dwóch latach w trakcie realizacji projektu „SOS wsparcie organizacji streetworkerskich”.

W trakcie przygotowania dokumentu staraliśmy się odpowiedzieć na kluczowe pytania jakie zadają nam i sobie streetworkerzy w Polsce:

- Kim jestem jako streetworker i jaka jest moja rola?
- Jakie są granice mojej pracy, co mi wolno, a co nie?
- Po co wykonuję tę pracę?
- Z kim pracuję?
- Jak i czy dobrze pracuję?
- Czy jestem skuteczny / skuteczna jako streetworker?

Dla porządku warto przypomnieć jak – w Federacji FOS –

rozumiemy pojęcie streetworkingu adresowanego do dzieci:

Streetworking to metoda pracy o charakterze interwencyjnym, pomocowym, reintegracyjnym, profilaktycznym i edukacyjnym skierowana do dzieci i młodzieży, w środowisku ich przebywania, czyli poza lokalem, instytucją – jako grup wysokiego ryzyka, zagrożonych demoralizacją bądź marginalizacją lub już wykluczonych społecznie, pozostających poza formalnym systemem pomocy i wsparcia. Jako metoda pracy streetworking czerpie z takich nauk jak pedagogika społeczna czy praca socjalna.

W celu ułatwienia sobie odpowiedzi na powyższe pytania zaproponowaliśmy 5 obszarów funkcjonowania programów o charakterze streetworkerskim, które dookreślają rolę i zadania streetworkera w lokalnym środowisku, charakteryzują odbiorców działań streetworkerskich, precyzują podstawowe elementy organizacji pracy, wskazują wytyczne do zatrudnienia kadry oraz nazywają elementy składowe metodyki pracy streetworkera.

Te obszary to:

1. Rola streetworkera i streetworkerki oraz cele programów streetworkerskich;
2. Adresaci działań streetworkerskich;
3. Organizacja pracy streetworkera i streetworkerki;
4. Warunki, które powinien spełniać kandydat na streetworkera;
5. Elementy metodyki pracy streetworkerskiej

1. Rola streetworkera i stretworkerki oraz cele i zadania programów streetworkerskich.

Raport z badania potrzeb i problemów streetworkerów – który powstał w ramach projektu „SOS wsparcie organizacji streetworkerskich” wskazuje, że rola streetworkera w działaniach szeroko rozumianej pomocy na rzecz dzieci i młodzieży jest niejednoznaczna. Dla jednych badanych wynika ona z zapisów projektu realizowanego na rzecz zamawiającego czyli jednostki samorząd terytorialnego i wiąże się np. z ustawą o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej. Dla innych to animacje podwórkowe lub animacje czasu wolnego wokolicy zamieszkania dziecka. Uznając, że streetworker może być osobą szczególnego kontaktu w środowiskach narażonych na demoralizację i wykluczenie społeczne, warto przyjąć szeroką perspektywę jego oddziaływań i możliwości. Sam fakt stałego przebywania streetworkera w środowiskach marginalizowanych wiąże się ściśle z jego akceptacją przez to środowisko. Jako dobry obserwator może on zbierać specjalne potrzeby swoich podopiecznych oraz ich rodzin i próbować włączyć system wsparcia, pomocy lub wsparcia specjalistycznego do

poprawy ich sytuacji, co w efekcie przyczyni się do zmiany.

Poniżej prezentujemy podstawowe cele jakie powinien pełnić streetworker, bez względu na rodzaj projektu, czas jego trwania, sposób zarządzania czy koordynowania.

Ważne zatem jest:

- Docieranie do dzieci zagrożonych demoralizacją i wykluczeniem społecznym;
- Podnoszenie poczucia własnej wartości dzieci oraz ich sprawczości;
- Zwiększenie kompetencji społecznych tych dzieci;
- Edukacja nieformalna i organizacja czasu wolnego;
- Zapobieganie pogłębianiu się kryzysów osobistych/szkolnych/rodzinnych;
- Zapobieganie krzywdzeniu dzieci;
- Rzecznictwo na rzecz dziecka i rodziny;
- Wspieranie rodzin podopiecznych;
- Profilaktyka zachowań ryzykownych;

Na podstawie powyższych celów można doprecyzować zadania i role jakie streetworker powinien pełnić. W pracy streetworkera ważne szczególnie jest:

- towarzyszenie dzieciom i młodzieży w ich czasie wolnym poprzez organizowanie konstruktywnych zajęć poznawczych, kulturalnych, sportowych, itp;
- integrowanie grupy i ich członków;
- edukowanie i motywowanie do rozwoju;
- analizowanie potrzeb i zasobów dziecka i włączanie ich do pracy wychowawczej;
- analizowanie ich indywidualnej sytuacji wychowawczej w kontekście problemów rodzinnych i szkolnych i na tej podstawie włączanie innych specjalistów, instytucji, służb, we współpracy z rodzicami dziecka;
- integrowanie dziecka i rodziny z lokalnym systemem wsparcia w celu dalszego rozwoju oraz rozwiązywania problemów danej jednostki.

Streetworker jest ogniwem lokalnego systemu wsparcia, opieki i edukacji, zatem podstawową jego rolą będzie **“zabieranie dzieci z ulicy”** i integrowanie ich z tym systemem. W tym względzie zadanie to i jego rola będą szersze niż np. prowadzenie jedynie animacji dla dzieci na

podwórkach – streetworker to ktoś więcej niż animator. Przy czym, ważne wydaje się podkreślenie, iż streetworker nie powinien wchodzić w rolę terapeuty i prowadzić działań o charakterze terapeutycznym lub wsparcia psychologicznego. Swoją pracę z grupą powinien opierać o system uniwersalnych zasad wynikających z relacji dorosły – dziecko oraz relacji wychowawczej i socjokorekcyjnej.

Podstawowe zasady pracy streetworkera:

1. streetworker pracuje z dzieckiem w poszanowaniu jego godności i prawa do samostanowienia;
2. streetworker buduje z dzieckiem relację z poszanowaniem zasad: akceptacji, partnerstwa, pomocniczości i współpracy oraz dobrowolności udziału w programie;
3. streetworker pracuje z dzieckiem tylko i wyłącznie za wiedzą i zgodą rodzica lub opiekuna prawnego;
4. streetworker w planowaniu swojej pracy z grupą skupia się przede wszystkim na zasobach dzieci i rozwijaniu ich kompetencji społecznych oraz podnoszeniu poczucia własnej wartości;
5. streetworker pracuje z grupą w oparciu o zasady

współpracy, najlepiej wypracowanych wspólnie, a priorytetem w ich ustalaniu jest bezpieczeństwo dzieci podczas zajęć (rekomenduje się kilka zasad, ale konkretnych, jasno sprecyzowanych, odnoszących się do konkretnych zachowań);

6. streetworker pracuje w oparciu o bezpośredni kontakt z dziećmi – praca z grupą poprzez organizowanie zajęć rozwijających wiedzę, zainteresowania i kompetencje dzieci oraz kontakty z rodzicami, opiekunami dziecka jak i służbami czy instytucjami, takimi jak np. szkoła, poradnia, ośrodek pomocy społecznej, kurator sądowy;

7. streetworker podejmując współpracę z instytucjami na rzecz dziecka i rodziny powinien poinformować o tym fakcie rodzinę dziecka;

8. streetworker podejmując współpracę z instytucjami lokalnego systemu wsparcia, pełni rolę rzecznika interesów i potrzeb dziecka i jego rodziny;

2. Adresaci działań streetworkerskich

W tym obszarze zebraliśmy listę różnych problemów społecznych, jakie mogą profilować odbiorców działań streetworkerskich. Warto zaznaczyć, iż lista ta nie jest zamkniętym katalogiem, a jedynie propozycją zwrócenia szczególnej uwagi na symptomy, które mogą świadczyć o dzieciach zaniedbanych społecznie i wychowawczo, wobec których warto rozważyć podjęcie działań streetworkerskich.

Szukając zatem “młodych na ulicy” warto zwrócić uwagę na:

- dzieci i młodzież zagrożoną wykluczeniem społecznym;
- młode osoby spędzające dużo czasu - bez nadzoru - w przestrzeni ulicznej;
- tych nie korzystających z ofert zorganizowanego spędzania czasu wolnego;
- dzieci i młodzież z rodzin o niskim statusie społeczno - ekonomicznym i/lub wieloproblemowych;
- tych z deficytami edukacyjnymi i/lub zagrożonych wypadnięciem z systemu edukacji;

- młodych objętych kuratelą sądową;
- tych, których członkowie rodzin mają różnego rodzaju historie kryminalne;
- dzieci z rodzin rozbitych, gdzie tylko jedno z rodziców sprawuje opiekę;
- podejmujących zachowania ryzykowne oraz przestępcze;
- dzieci i młodzież z rodzin objętych wsparciem ośrodków pomocy społecznej;

3. Organizacja pracy streetworkera i streetworkerki:

Organizacja pracy streetworkerów zależy przede wszystkim od specyfiki funkcjonowania grupy docelowej oraz jej potrzeb. Planując program działań streetworkerów w określonym miejscu i czasie należy pamiętać, aby:

- rozkład czasu pracy streetworkera był jak najbardziej elastyczny, uwzględniający specyfikę funkcjonowania odbiorców działań;
- praca prowadzona była ze stałą grupą odbiorców;
- udziału dziecka w programie poprzedzony był pisemną zgodą rodzica lub opiekuna prawnego;
- uczestnictwo dzieci i młodzieży w zajęciach było dobrowolne i bezpłatne;
- potrzebach podopiecznych i dożywianiu uczestników;
- streetworker/ka pracowali pod nadzorem merytorycznym, np. koordynatora lub innego streetworkera z większym stażem;
- streetworker/ka ukończyli szkolenie w zakresie metody pracy;
- dokumentacja pracy była elementem obecnym, ale nie dominującym;

- streetworkerzy byli zatrudnieni na umowy o pracę lub cywilno prawne umożliwiające elastyczną realizację programu streetworkerskiego;

Organizując pracę zespołu streetworkerów warto także podjąć decyzję o maksymalnej liczbie dzieci przypadającej na jednego streetworkera/kę, uwzględniając poziom trudności wychowawczych dzieci i ich stopień demoralizacji oraz możliwość zapewnienia bezpieczeństwa podopiecznym podczas zajęć. Należy pamiętać, że im więcej dzieci z trudnymi doświadczeniami i trudnym funkcjonowaniem społecznym, tym trudniejsza stanie się możliwość realizacji celów z obszaru pierwszego oraz wypełnienie roli, a także indywidualizacja relacji z poszczególnymi podopiecznymi.

4. Warunki, które powinien spełniać kandydat na streetworkera:

1. Streetworker jest osobą samodzielną, odpowiedzialną, empatyczną, posiadającą kompetencje w zakresie komunikacji interpersonalnej oraz umiejętności rozwiązywania konfliktów i problemów.

2. Streetworker jest osobą gotową do systematycznego superwizowania swojej pracy, współpracy w zespole z innymi streetworkerami lub wychowawcami oraz profesjonalistami na rzecz rodziny a także do podnoszenia własnych kwalifikacji w zakresie pracy z dziećmi i rodziną.

3. Streetworker jest osobą, która nie jest i nie była pozbawiona, ograniczona, zawieszona w pełnieniu władzy rodzicielskiej, wypełnia obowiązek alimentacyjny, nie była skazana prawomocnym wyrokiem.

Zatrudnienie streetworkera - kompetencje zawodowe

- rekomendowane jest zatrudnianie osób posiadających wykształcenie wyższe na kierunku pedagogika, psychologia, resocjalizacja i pokrewnych
!w przypadku braku możliwości spełnienia powyższej

rekomendacji - wykształcenie średnie oraz minimum trzyletnie doświadczenie w pracy z dziećmi i młodzieżą;

- wymagane jest szkolenie z zakresu streetworkingu skierowanego do dzieci i młodzieży;

Ponadto ważne są:

- kompetencje i predyspozycje do pracy z dziećmi i młodzieżą;
- umiejętności nawiązywania kontaktów i organizowania czasu wolnego dzieci/młodzieży w przestrzeni społecznej;
- nadzór merytoryczny (superwizje/ spotkania kadry, zespołu/koordynacja);

5. Elementy metodyki pracy streetworkerskiej

Poniżej prezentujemy kluczowe elementy metodyki pracy streetworkera w pracy na rzecz dzieci i młodzieży w środowisku otwartym. Rekomendujemy je jako bazę niezbędną do tworzenia własnych planów pracy z dziećmi na ulicy. Działania streetworkera są częścią lokalnego systemu wsparcia opieki i edukacji zatem praca ta zakłada zarówno współpracę z dzieckiem, jego rodzicem, jak i instytucjami oraz społecznościami lokalnymi.

Planujesz lub realizujesz program streetworkerski – pamiętaj, że ważne są:

- diagnoza społeczna wybranego rejonu (wskazanego np. przez jednostkę samorządu terytorialnego lub koordynatora programu);
- nawiązanie kontaktu i rekrutacja dzieci do programu, pozyskiwanie zgody rodziców na udział dzieci w programie;
- integracja uczestników grupy oraz prowadzenie grupy w formie działań wychowawczych, rozwijających, twórczych, edukacyjnych – poszerzających wiedzę o świecie i rozwijających zainteresowania dzieci, m.in.

poprzez pracę metodą projektów;

- stały kontakt i współpraca z rodziną;
- prowadzenie mediacji społecznej – kontakty ze szkołami i innymi instytucjami;
- udział w merytorycznych spotkaniach zespołu, superwizjach;
- ewaluacja i prowadzenie dokumentacji;
- wygaszenie pracy z grupą;

Decyzja o wygaszeniu grupy ulicznej zawsze jest decyzją indywidualną, która powinna zapaść w porozumieniu streetworkera (kadry) i koordynatora z uwzględnieniem kilku wskaźników: po upływie minimum roku stałej i systematycznej pracy, po widocznym polepszeniu funkcjonowania dziecka i/lub rodziny w obszarze opiekuńczo wychowawczym, gdy dzieci potrafią i mogą skorzystać ze stacjonarnej oferty wsparcia i zagospodarowania czasu wolnego (np. klubów sportowych, placówek wsparcia dziennego, klubów młodzieżowych, domów kultury, itp).

Prezentowany dokument powstał w ramach projektu "SOS-wsparcie organizacji streetworkerskich", który był ukierunkowany na poprawę jakości świadczonych usług przez organizacje streetworkerskie działające na rzecz zagrożonych wykluczeniem społecznym dzieci i młodzieży w Polsce.

Projekt zrealizowany został z dotacji programu Aktywni Obywatele – Fundusz Krajowy finansowanego przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach Funduszu EOG przez Federację Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży.

O PROJEKCIE

Prezentowany dokument powstał w ramach projektu "SOS-wsparcie organizacji streetworkerskich", który był ukierunkowany na poprawę jakości świadczonych usług przez organizacje streetworkerskie działające na rzecz zagrożonych wykluczeniem społecznym dzieci i młodzieży w Polsce.

Projekt zrealizowany został z dotacji programu Aktywni Obywatele – Fundusz Krajowy finansowanego przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach Funduszu EOG przez Federację Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży.

ZESPÓŁ PROJEKTOWY

Kierownik projektu – Grzegorz Głupczyk.

Spółecznik, mediator i edukator, pedagog resocjalizacyjny. Doktor nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, adiunkt na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Fundator i prezes zarządu Fundacji DOBROstka. Absolwent Szkoły Liderów Polsko Amerykańskiej Fundacji Wolności. Działacz organizacji pozarządowych na poziomie lokalnym i ogólnopolskim. Koordynator i lider

zespołów projektowych, zaangażowany w działania profilaktyczno-resocjalizacyjne, wspierające osoby młode w kryzysie, a także animacyjne i aktywizujące społeczności lokalne. Autor publikacji naukowych dot. działalności profilaktycznej w środowiskach defaworyzowanych i lokalnych systemów wsparcia. Fascynat sprawiedliwości naprawczej.

Koordynator ds. merytorycznych – Tomasz Szczepański. Pedagog (resocjalizacja), pedagog streetworker, prezes Stowarzyszenia GPAS. wiceprezes Federacji Organizacji Streetworkerskich, koordynator, superwizor i mentor merytoryczny streetworkerów w kilkunastu organizacjach pozarządowych, trener streetworkingu skierowanego do dzieci i młodzieży, członek komisji dialogu społecznego ds. lokalnych systemów wsparcia i placówek wsparcia dziennego przy UM Warszawy.

Ekspert ds. badań – Małgorzata Michel.

Profesor nadzwyczajny doktor habilitowany nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, pedagogożka resocjalizacyjna, mediatorka, streetworkerka, działaczka społeczna, aktywistka lokalna związana z Uniwersytetem

Jagiellońskim. Badaczka aktywności gangów młodzieżowych i dzieci na ulicy w nurcie Urban Studies. Autorka wielu szkoleń z zakresu profilaktyki zachowań ryzykownych skierowanych do nauczycieli, pedagogów, wychowawców, pracowników socjalnych, rodziców i młodzieży. Ma na koncie trzy książki dotyczące m. in. lokalnego systemu profilaktyki i resocjalizacji nieletnich, streetworkingu oraz gangów młodzieżowych. Autorka kilkudziesięciu artykułów z zakresu przestępczości nieletnich, grup pseudokibiców i gangów młodzieżowych, bezpieczeństwa lokalnego w kontekście aktywności młodzieży. Współpracuje jako ekspertka z organizacjami pozarządowymi i streetworkerami i działającymi na rzecz bezpieczeństwa, m. in. z Instytutem Bezpieczeństwa Społecznego, Federacją Organizacji Streetworkerskich na Rzecz Dzieci i Młodzieży.

Specjalista ds. organizacji i PR – Agnieszka Gabriel.

Koordynatorka projektów społecznych, streetworkerka i liderka zespołów projektowych w działaniach animacyjnych i aktywizujących. Specjalistka w zakresie budowania relacji z dzieckiem i motywowania młodych ludzi do działania na rzecz siebie i swojej społeczności.

Edukatorka szkoły mobilnej, trenerka z zakresu działań społecznych i trenerka TUS, obecnie współtworzy fundację Margines, która działa na rzecz równej edukacji i różnorodnego wychowania w duchu poszanowania osoby dziecka. Współpracuje z licznymi organizacjami pozarządowymi, instytucjami kultury i jednostkami samorządu terytorialnego w celu budowania projektów animacyjnych. Autorka licznych scenariuszy zajęć edukacyjnych dla dzieci i dorosłych. Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Małgorzata Mia Baran – pedagożka, streetworkerka, trenerka. Pracuje z dziećmi i młodzieżą już od czasów studenckich. Absolwentka animacji społeczno – kulturowej na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz socjoterapii w Dolnośląskiej Szkole Wyższej. Jako koordynatorka placówki wsparcia dziennego w Fundacji Ukryte Skrzydła pracowała metodą Mobile School na nowohuckich podwórkach oraz prowadziła szkolenia ze streetworkingu.

Andrzej Orłowski – streetworker, pedagog ulicy, od niemal 20 lat związany z GPAS. Koordynator programów streetworkerskich skierowanych do dzieci i młodzieży oraz

superwizor merytoryczny i trener pracy ulicznej dla organizacji z różnych miast Polski.

Kamil Szumiak – pedagog, streetworker, terapeuta, superwizor. Od 2010 roku związany z Stowarzyszeniem 17-tka. Koordynator projektów dotyczących wykluczenia społecznego wśród dzieci i młodzieży.

INFORMACJA O FOS

Federacja Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży (FOS) została założona przez 4 organizacje pozarządowe z Warszawy (Stowarzyszenie Grupa Pedagogiki i Animacji Społecznej - Praga Północ), Poznania (Grupa Animacji Społecznej „Rezerwat”), Rybnika (Stowarzyszenie „17-tka”) i Raciborza (Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Dzieci, Młodzieży i Rodziny „Pomocna Dłoń”).

Federacja Organizacji Streetworkerskich na rzecz Dzieci i Młodzieży – FOS skupia stowarzyszenia i inne podmioty prawne o celach niezarobkowych pracujące z dziećmi i młodzieżą lub młodymi dorosłymi metodą streetworkingu polegającą na działaniach o charakterze społecznym wykonywanych poza lokalem instytucji, a więc świadczonych w bezpośrednim środowisku osób na rzecz których są podejmowane (na ulicach, osiedlach, podwórkach, w parkach, skwerkach etc.). Streetworking skierowany do dzieci, młodzieży i młodych dorosłych – w rozumieniu Federacji – jest zatem działaniem podejmowanym poza lokalami organizacji, w otwartym środowisku, na rzecz młodych osób zagrożonych patologiami, wykluczeniem i niedostosowaniem społecznym oraz ich rodzin.

Chcemy promować metodę streetworkingu jako podstawę systemu wsparcia społecznego i edukacji pozaformalnej. Zależy nam na powstaniu i profesjonalizacji zawodu pedagoga ulicy, dlatego też w ramach projektu zrealizowaliśmy pogłębione badania i promujemy ich wyniki. Poszczególni członkowie zaangażowani w rozwój federacji wspierają również jednostki samorządu terytorialnego szkoląc i doradzając decydentom w kwestiach budowania systemu wsparcia dla młodzieży i młodych dorosłych.

Jako Federacja tworzymy sieć wsparcia, wymiany dobrych praktyk, wykorzystujemy wiedzę założycieli oraz partnerów. Na siłę naszej federacji składają się ludzie ją tworzący. Przez ostatnie dziesięciolecie doskonaliliśmy się, wspierając wiele innowacyjnych przedsięwzięć z zakresu streetworkingu w projektach społecznych. Mamy doświadczenia i kontakty z organizacjami streetworkerskimi z zagranicy, współpracujemy z Dynamo International Street Workers Network, a nasi przedstawiciele wspierają implementacje takich metod pracy podwórkowej z dziećmi jak np. szkoła mobilna (www.streetwize.be i www.mobileschool.org).